

Σκοτώνουν τα άλογα όταν γεράσουν (ή και όταν αρρωστήσουν);

**Νίκη στον αγώνα της συναδέλφισσας Ο.Φ.-Κάλεσμα Αλληλεγγύης στο Πρωτοδικείο
Αθηνών στις 24/01/2025 στις 9:00 πμ (είσοδος από Δέγληρη)**

Το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες (ΕΣΠ) είναι μια από τις παλιότερες και μεγαλύτερες ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα στο χώρο του προσφυγικού. Σύμφωνα με τη σελίδα του, το ΕΣΠ ρίχνει ειδικό βάρος στις πιο ευάλωτες περιπτώσεις και έχει ως απώτερο στόχο να προστατεύσει αυτά τα άτομα και να διευκολύνει την ομαλή ένταξή τους στην ελληνική κοινωνία.

Ως μια από τις παλιότερες ΜΚΟ, το ΕΣΠ έχει εφαρμόσει ανά τα χρόνια όλες τις πρακτικές εργοδοτικής αυθαιρεσίας που συνθέτουν το μωσαϊκό εργασίας στον κλάδο. Ολιγόμηνες συμβάσεις που μπορεί να έφταναν και τον ένα μήνα, απολύσεις και επαναπροσλήψεις με παύση 45 ημερών για να μην θεμελιώνεται δικαίωμα να γίνουν αορίστου και να μην δικαιούνται αποζημίωση απόλυσης, διακρίσεις στην αμοιβή και το ασφαλιστικό καθεστώς των εργαζομένων, καθυστερήσεις πληρωμών, υποστελέχωση και εντατικοποίηση των όρων εργασίας, εθελοντική εργασία και «μαθήματα κοινωνικής ευαισθησίας» προς τα εργαζόμενα που διεκδικούν τα δικαιώματά τους.

Το βαρέλι όμως για τα αφεντικά μας -όσο δεν βρίσκει ανάχωμα στις συλλογικές αντιστάσεις- δεν έχει πάτο και στην περίπτωση της συναδέλφισσας Ο.Φ., το ΕΣΠ έφτασε νέο ιστορικό χαμηλό. Η Ο.Φ., ως γυναίκα, καρκινοπαθής, αναγνωρισμένη προσφύγισσα από το 1987, που μετά από μακροχρόνιες προσπάθειες κατάφερε να «ενταχθεί» στην ελληνική κοινωνία, την αγορά εργασίας και να αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια, ανήκει στις ευάλωτες κατηγορίες ατόμων για τις οποίες, ΜΚΟ, όπως το ΕΣΠ, διατείνονται ότι κόπτονται και χρηματοδοτούνται για να στηρίζουν. Και δεν το αναφέρουμε αυτό γιατί συμφωνούμε με τη νεοφιλελεύθερη χρήση της ευαλωτότητας και το διαχωρισμό των ανθρώπων σε άξιες/ους προστασίας και μη, αλλά για να αναδείξουμε το μέγεθος της υποκρισίας των αφεντικών μας, που αυτοανακηρύσσονται ως «προστάτες των δικαιωμάτων», στα οποία ανθρώπινα δικαιώματα δεν συμπεριλαμβάνουν βέβαια τα εργασιακά.

Το ΕΣΠ «υποδέχεται» τους πρόσφυγες...

Η συναδέλφισσα προσλήφθηκε από το ΕΣΠ το 1998 και για 22 χρόνια απασχολήθηκε με διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου χωρίς διακοπή, ενώ προσέφερε τις υπηρεσίες της εθελοντικά ανά τακτά διαστήματα για αυτήν και άλλες ΜΚΟ επί 8 χρόνια, από το 1990. Μόλις το 2020, μετά από μακροχρόνιες και επίμονες διεκδικήσεις των εργαζομένων, η διοίκηση της ΜΚΟ αναγκάστηκε να αναγνωρίσει αναδρομικά ότι, από το 2012 η σύμβαση τόσο της συναδέλφισσας, όσο και άλλων σε παρόμοιο καθεστώς εργαζομένων, ήταν αορίστου χρόνου. Προς τα τέλη του 2023, η διοίκηση ξεκίνησε να πιέζει τη συναδέλφισσα να συνταξιοδοτηθεί πρόωρα με μειωμένη σύνταξη, αλλά λόγω της αντίδρασής της δεν κατάφεραν να της το επιβάλλουν. Ο εκβιασμός ήταν συχνή πρακτική της οργάνωσης κατά καιρούς και για διάφορα θέματα.

Τον Ιανουάριο του 2024 προέκυψε θέμα υγείας και υποβλήθηκε σε συνεχόμενες εξετάσεις και τον Φεβρουάριο διαγνώστηκε με κακοήγη καρκίνο του μαστού. Η διοίκηση του ΕΣΠ γνώριζε ότι η συναδέλφισσα υποβαλλόταν σε συνεχείς εξετάσεις και φυσικά ενημερώθηκε για το αποτέλεσμα τους, τη διάγνωση δηλαδή με καρκίνο. Τέλη Μαρτίου υποβλήθηκε σε χειρουργείο και σύντομα ξεκίνησε να κάνει χημειοθεραπείες και ακτινοθεραπείες. Τι έκανε λοιπόν το ΕΣΠ για να «στηρίξει» την εργαζόμενη σε αυτή την τόσο δύσκολη στιγμή; Αρνήθηκε να της χορηγήσει αναρρωτική άδεια και την «απάλλαξε» από τα εργασιακά της καθήκοντα. Ενώ γνώριζε ότι η Ο.Φ. περίμενε να προγραμματιστεί το χειρουργείο, προφασιζόμενη οικονομικούς λόγους, στις 4/3/2024 της έδωσε τετράμηνη προειδοποίηση για την απόλυσή της στις 4/7/2024, για να της καταβάλει μειωμένη αποζημίωση. Παράλληλα, η εργοδότη ΜΚΟ γνώριζε ότι το 2025, η Ο.Φ. θα θεμελιώνε δικαίωμα για σύνταξη γήρατος, με τη συ-

μπλήρωση του ηλικιακού ορίου, καθώς και ότι στην ηλικία της θα ήταν αδύνατο να βρει αλλού εργασία. Η απόλυση της Ο.Φ. ήταν εκδικητική. Ο προσχηματικός χαρακτήρας της δικαιολογίας της απόλυσης για οικονομικούς λόγους, γίνεται ακόμα πιο ξεκάθαρος, από το γεγονός ότι καθ' όλη τη διάρκεια που μεσολάβησε από τη νόσηση της συναδέλφισσας και μέχρι την απόλυσή της, το ΕΣΠ δημοσίευε αγγελίες για πρόσληψη προσωπικού, διαφόρων ειδικοτήτων. Οι μόνοι ίσως οικονομικοί λόγοι για την απόλυσή της, ήταν ότι το ΕΣΠ θα εξοικονομούσε χρήματα, απολύοντας την Ο.Φ. ενώ νοσούσε, υπολογίζοντας ότι δεν θα ήταν σε θέση να αντιδράσει και να μπει σε μια δικαστική και εργασιακή διεκδίκηση.

Δεν ξέρουμε για ποιον από όλους τους λόγους το ΕΣΠ την εκδικήθηκε. Επειδή αρρώστησε; Επειδή «γέρασε»; Επειδή πάντα στάθηκε διεκδικητική και απέναντι στη διοίκηση και τις συνεχείς παραβιάσεις εργασιακών δικαιωμάτων;

Πάντως η περίπτωση της συναδέλφισσας από το ΕΣΠ αναδεικνύει για ακόμα μια φορά τη θέση των θηλυκοτήτων στους χώρους εργασίας, η οποία όχι μόνο παραμένει δυσμενής, αλλά επιδεινώνεται συνεχώς. Αναδεικνύει επίσης ότι οι ΜΚΟ, σταθερά και διαχρονικά, παραβιάζουν τα εργασιακά δικαιώματα των ίδιων των ατόμων που «υποστηρίζουν». Είναι σαφές πως οι ΜΚΟ -παρά το σαθρό ανθρωπιστικό προσώπιο που προβάλλουν και τις διακηρύξεις περί κοινωνικής ευαισθησίας- δεν αποτελούν εξαίρεση στον κανόνα της ευρύτερης εργασιακής βαρβαρότητας, πάντα πρόθυμες να εφαρμόσουν κάθε νέο αντεργατικό νόμο. Μισθολογικό χάσμα, ελαστικές μορφές εργασίας, απλήρωτες υπερωρίες, εμπόδια στη συνδικαλιστική δράση, έμφυλοι αποκλεισμοί, σεξιστικές συμπεριφορές και ηλικιακός ρατσισμός συνθέτουν το σκηνικό της καθημερινής εργασιακής μας πραγματικότητας.

Βασικό επίδικο για μας είναι καμία εργαζόμενη να μην μείνει μόνη απέναντι στην παραβίαση των εργασιακών δικαιωμάτων, την απληρωσιά, τους εκβιασμούς, τις εκδικητικές απολύσεις, τις κάθε είδους εργοδοτικές παραβιάσεις. Οι δικοί μας συλλογικοί και αλληλέγγυοι αγώνες στους εργασιακούς μας χώρους είναι η μόνη μας ελπίδα και διέξοδος στις επιθέσεις του κράτους και των αφεντικών. Η απάντηση δεν μπορεί να είναι άλλη από αλληλεγγύη μεταξύ των εργαζομένων, συλλογικοποίηση των αντιστάσεων μας και αντεπίθεση για να πάρουμε πίσω όσα μας ανήκουν. Το ΣΒΕΜΚΟ θα συνεχίσει να στέκεται δίπλα στα εργαζόμενα που διεκδικούν, όσο κι αν η εργοδοσία ποντάρει ότι δε θα το κάνουν λόγω του δυσβάσταχτου οικονομικού κόστους, των επισφαλών συνθηκών εργασίας, του φόβου απόλυσης, της στοχοποίησης.

ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΛΥΣΗΣ ΚΑΝΕΝΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ ΜΟΝΟ ΤΟΥ

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ Η ΜΟΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑ

Ο ΜΟΝΟΣ ΧΑΜΕΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΔΕ ΔΟΘΗΚΕ

**ΚΑΛΕΣΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ στο ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
(πρώην Ειρηνοδικείο, είσοδος από ΔΕΓΛΕΡΗ) στις 18/03/2025, στις 9:00 πμ,
ΑΙΘ. 1, 2ος ΟΡΟΦΟΣ**

Για επικοινωνία:

Email: info@svemko.net

Blog: <https://svemko.espivblogs.net/>

Social Media: <https://www.facebook.com/svemko/>